

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 76 PŽ-4298/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja, i Draženke Deladio, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Stečajna masa iza ARBO ING d.o.o. u stečaju, Zagreb, Mirka Viriusa 16, OIB 36659636375, odlučujući o žalbi vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA, POREZNA UPRAVA, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici, izjavljenoj protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-861/2019-40 od 4. lipnja 2019. u točki I.4. izreke, u sjednici vijeća održanoj 16. srpnja 2019.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-861/2019-40 od 4. lipnja 2019. u dijelu točke I.4. izreke kojim je utvrđena tražbina tog stečajnog vjerovnika u iznosu od 293.458,57 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem u točki I. izreke pod rednim brojem 4. utvrđena je tražbina stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, u iznosu od 421.416,61 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

Stečajni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, protiv tog rješenja podnio žalbu pobijajući ga u dijelu kojim je njegova tražbina u iznosu od 293.458,57 kn utvrđena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da se dio njegove tražbine u iznosu od 293.458,57 kn odnosi na tražbine po osnovi poreza i prireza na dohodak i po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje za koje smatra da, prema odredbi članka 138. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), spadaju u tražbine prvog višeg isplatnog reda, jer radnici nisu prijavili svoje tražbine niti je za njih prijavu podnio stečajni upravitelj. Navodi da je u prijavi tražbine naznačio da se radi o tražbini prvog višeg isplatnog reda, a prvostupanjski sud je suprotno tome tu tražbinu svrstao u drugi viši isplatni red. Predlaže da ovaj drugostupanjski sud uvaži žalbu i pobijano rješenje preinači tako da tražbinu u visini od

293.458,57 kn utvrdi kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda ili ga ukine i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U očitovanju na žalbu stečajni upravitelj u bitnom osporava žalbene navode i predlaže odbiti žalbu i potvrdi rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) i članka 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a). Ovaj sud nalazi da je pravilno i osnovano na zakonu.

Iz obrazloženja rješenja proizlazi kako su na ispitnom ročištu 4. lipnja 2019. ispitane sve prijavljene tražbine, da je te tražbine priznala stečajna upraviteljica, a nitko od stečajnih vjerovnika ih nije osporio, pa je sud pozivom na odredbu članka 263. Stečajnog zakona utvrdio da su tražbine utvrđene.

Iz prijave tražbine koju je podnijelo Županijsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici u ime Republike Hrvatske, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Sisak razvidno je da je taj vjerovnik prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 421.416,61 kn, od kojih tražbine u iznosu od 293.458,57 kn kao tražbine prvog višeg isplatnog reda, tražbine u iznosu od 127.808,04 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda i tražbine u iznosu od 150,00 kn kao tražbine nižih isplatnih redova. Iz rješenja o utvrđenim tražbina razvidno je da je pod rednim brojem I.4. sve te tražbine prvostupanjski sud utvrdio kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, nakon što ih je priznao stečajni upravitelj, a nije osporio neki od nazočnih vjerovnika.

S obzirom na to da je ovaj stečajni postupak pokrenut 30. listopada 2015. prijedlogom Financijske agencije, prema odredbi članka 37. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 104/17) taj postupak se dovršava prema odredbama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) koji je bio na snazi u vrijeme njegova pokretanja.

Prema odredbi članka 138. stavka 1. SZ-a u tražbine prvoga višega isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do dana otvaranja stečajnoga postupka iz radnoga odnosa u ukupnom bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanoga zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti, dakle u prvi viši isplatni red ulaze samo tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika. Odredbom članka 138. stavka 2. SZ-a propisano je da u tražbine drugog višeg isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema dužniku, osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove.

Iz sadržaja navedene odredbe jasno proizlazi kako u tražbine prvog isplatnog reda spadaju samo tražbine radnika iz radnoga odnosa u ukupnom bruto iznosu. Okolnost da radnici nisu prijavili te svoje tražbine, ne znači da u njihovo ime dio tih tražbina koje predstavljaju poreze i prireze na dohodak i doprinose za mirovinsko osiguranje (koje zajedno

s osnovnom plaćom čine plaću u bruto iznosu) može prijaviti Republika Hrvatska, kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda.

Samo u onim stečajnim postupcima koji su pokrenuti nakon 2. studenog 2017. kada je na snagu stupio Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, te tražbine kao tražbine proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće, svrstane su u tražbine prvog višeg isplatnog reda, pored tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa (članak 25. tog Zakona kojim je izmijenjena odredba članka 138.).

Prema tome okolnost što je stečajni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava u svojoj prijavi naveo da tražbine u iznosu od 293.458,57 kn predstavljaju tražbinu prvog višeg isplatnog reda ne utječe na pravilnost i zakonitost prvostupanjskog rješenja u tom dijelu.

Žaliteljeva tražbina u iznosu od 293.458,57 kn ni po kojoj osnovi ne može ući u tražbinu prvog višeg isplatnog reda, uzimajući u obzir odlučnu činjenicu dana pokretanja postupka 30. listopada 2015. te odredbu članka 37. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 104/17).

Budući da je stečajni vjerovnik podnio žalbu protiv rješenja o utvrđenim tražbinama pobijajući ga samo u dijelu u kojem je dio njegovih tražbina u iznosu od 293.458,57 kn svrstan u drugi viši isplatni red, valjalo je, na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. SZ-a, vjerovnikovu žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu.

Zagreb, 16. srpnja 2019.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

U. B. Madić